ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΙΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥΣ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ

Πρίν από πέντε χρόνια οι φασιστικες δυνάμεις κατάφεραν νά επιβάλουν φασισμό στό νησί μας καί να δώσουν τήν αφορμή γιά τήν τουρκική εισβολή. Ξέρουμε όλοι πώς ό ρόλος τών οργάνων τού φασισμού είναι τό συνεχές χτύπημα τής εργατικής τάξης καί τού λαού. Από τήν άλλη μεριά όμως, οί δυνάμεις πού θεωρητικά αντιτάσσονται στόν φασισμό,μπορουν νά τόν τσακκίσουν μέ μιά κούφια θεωρητικολογία ή μέ συνθήματα; θά πρέπει οπωσδήποτε νά δούμε τίς σοβαρές ευθύνες τής πολιτικής τού συμβιβασμού καί τής ανοχής σέ μεγάλο βαθμό, τόσο τής άρχουσας τάξης, οσο καί τής ψευτοαριστερής ηγεσίας. Η ίδια η ιστορικη πείρα μάς έδειξε πώς οί φασιστικές συμμορίες όχι μόνο δέν τσακκίστηκαν από μιά ήπια συνθηματολόγηση, αλλά κατάφεραν νά αναπτυχτούν καί νά αποτελέσουν τή κύρια δύναμη φίμωσης τού λαού.

Μπαίνουμε στόν έχτο χρόνο από τήν εισβολή καί τήν κατάχτηση τού 40% τού τόπου μας από τά τουρκικά στρατεύματα κατοχής καί τήν προσφυγοποίηση 260 χιλιάδων περίπου Ελληνοκυπρίων καί Τουρκοκυπρίων. Η άρχουσα τάξη μπαίνει στή υπηρεσία τού συμβιβασμού μέ τόν ιμπεριαλισμό από παλιά, προσπαθεί μέσα από μιά σειρά υποχωρήσεων, τοποθετόντας τό πρόβλημα τής Κύπρου όχι σάν πρόβλημα εισβολής καί κατάχτησης, αλλά σάν εδαφική διαφορά, νά ζητά από τούς ιμπεριαλιστές καί τά όργανα του νά κάμουν ορισμένες παραχωρήσεις (εδαφικές). Η τουρκοκυπριακή κλίκα τού Ντεκτάς όμως βλέποντας όλη τή πορεία τών υποχωρήσεων τής δικής"μάς"ηγεσίας ζητά ακόμη περισσότερες επικαλούμενη συνδιαλλαγές στό επίπεδο τού πάρε-δώσε, πού εντάσσεται μέσα στά πλαίσια τών γενικοτέρων συμφερόντων τής τουρκικής επεχτατικής πολιτικής πού έχει σάν στόχο, ότι μέσα από μιά προσωρινή κατάληψη τού νησιού μας στίς κατάλληλες γι'αυτούς αντικειμενικές συνθήκες. Απέναντι σ'αυτή τή στάση τών τούρκικων οργάνων τού ιμπεριάλισμού, η δική "μας" πολιτική ηγεσία προσπαθεί μέσα από τά κανάλια τών παρασκηνιακών ζυμώσεων νά παρακάμψει τό αδιέξοδο χωρίς νά αποκλείονται καί νέες ξεπουλημάτικές γιά τό λαό υποχωρήσεις, πού θά διασφαλίζουν όμως τά συμφέροντα τής κεφαλαιοκρατικής τάξης.

Μέσα σ'αυτές τίς συνθήκες κι'ενώ τά παζάρια γιά τό ξεπούλημα τής Κύπρου κορυφώνονται η "ηγεσία" τού εργατικού κινήματος τού τόπου, όχι μόνο δέν οργανώνει τήν πάλη ενάντια στό ξεπούλημα τού τόπου αλλά πιέζει τήν άρχουσα τάξη γιά "τολμηρά βήματα". Στήν ουσία μέσα από τή καθημερινή πραχτική, μάς αποδείχνει ότι έχει γίνει ουρά τής άρχουσας τάξης.

Σήμερα πέντε χρόνια μετά τό φασιστικό πραξικόπημα καί τήν τουρκική εισβολή, καλούμαστε νά δούμε πού μάς οδήγησε η πολιτική ηγεσία.

Μέσα σ'αυτά τά πεντε χρόνια, αστική τάξη καί ψευτοαριστερή ηγεσία,έχουν περάσει μέσα στό λαό τή θέση τού αγώνα ηγεσίας καί τό μόνο πού κάνουν είναι νά οργανώνουν πανηγυρικές συγκεντρώσεις στίς μέρες τών επετείων, γιά νά δώσουν μιά σειρά από υποσχέσεις , πού θά μείνουν υποσχέσεις, γιά ν'αποσπάσουν χειροκροτήματα.

Τό παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα φωτίζει με τή πάλη τού τόν δρόμο μας.Μάς δείχνει καθημερινά ότι ή Λεφτεριά δέν χαρίζεται από τόν ιμπεριαλισμό μέ παρακάλια , αλλά καταχτιέται μέ τήν πάλη τών μαζών.

Η Οργάνωση Μαρξιστών Λενινιστών Κύπρου πιστεύει πώς το πρώτο καθήκο πού μπαίνει στήν εργατική τάξη καί στό λαό τής Κύπρου είναι νά πάρουν στά χέρια τους τήν ηγεσία τού αγώνα πού αποτελεί τή μοναδική εγγύηση γιά τήν ανάπτυξη τής σωστής πάλης καί τής κοινωνικής αλλαγής.

- ΟΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΛΑΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ.
- ΜΟΝΑΧΑ Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΣΑΚΚΙΣΕΙ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ;
- ΟΧΙ ΣΤΗ ΠΟΡΕΙΑ ΠΟΥ ΟΔΗΓΑ ΣΤΗ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ;

Ιούλης 1979 ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΑΡΞΙΣΤΩΝ ΛΕΝΙΝΙΣΤΩΝ ΚΥΠΡΟΥ